

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આત્મ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧ લું વિક્રમ સંવત ૧૯૬૦—માહ. અંક ૭ મા.

પ્રભુ સ્તુતિ.

સંગૃહીત.

પૂર્ણાનંદે પ્રકાશે અનુપમ^૧ કરુણા સાગરે જે વિકાશે,
મહાલે જે મગ્ન ભાવે મલિન^૨ કરુણના દોષ સર્વે નિકાશે;^૩
જે શ્રી સદ્ગુણ કેળી ભવભયહરણી^૪ ભાવના નિત્ય ભાવે;
એવા શ્રી જ્ઞાનધારી જિનવર ગુણના સજ્જનો ગીત ગાવે. ૧

ભાવનાપટક.

વસંતતિલકા.

ક્યારે થશે હૃદયમાં શમતા સ્વભાવે,
ક્યારે કષાય^૫ વિષયો મનમાંહિ નાવે;
ક્યારે મલે પરમલાલતણો^૬ સુલાવે,

૧ જેની ઉપમા નથી લેવા. ૨ મગ્ન કર્મના. ૩ દૂર કરે. ૪ સંસારના ભાગને નાશ કરનારી. ૫ કામ-ક્રોધ, લોભદિ. ૬ મોક્ષના લાભ.

૧૪૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

એ, ભાવના ભવિક સૌ મનમાંહિ ભાવો. ૧

ક્યારે મલે શમતણા સુખની સમાધિ,
ક્યારે શમે ક્ષણિક આ ભવની ઊપાધિ;
ક્યારે બને ભવતણા સુખનો અભાવો,

એ, ભાવના ભવિક સૌ મનમાંહિ ભાવો. ૨

સંવેગ રંગ રસ અંગ વિષે લગાવું,
ભાવે જિનેશ્વર તણા ગુણ ગીત ગાવું;
ક્યારે બનું જગતમાં અવધૂત બ.વો,

એ, ભાવના ભવિક સૌ મનમાંહિ ભાવો. ૩

નિર્બુ સદા નયનથી પ્રતિમા પ્રભાવી,
પૂજું પ્રમોદભર એ અતિ ભક્તિ ભાવી;
તે ધ્યાન અંતર ધરી સુખને જમાવો,

એ, ભાવના ભવિક સૌ મનમાંહિ ભાવો. ૪

અપૂર્ણ.

યતિ ધર્મ અને શ્રાવક ધર્મનો સંવાદ.

ઘણાં વખત સુધી યતિધર્મ મૂઝી પામી શ્રાવક ધર્મના ઉત્સં-
ગમાંજ પડી રહ્યા. શ્રાવક ધર્મે શીતળ જળનું સિંચન કરી પવન
વીંજવા માંડયો એટલે થોડી વારે યતિધર્મ બેઠો થયો અને મુખ-
માંથી દીર્ઘ નિઃશ્વાસ નાખવા લાગ્યો.

શ્રાવકધર્મ—ભગવન, ધૈર્ય રાખો; આટલું બધું દુઃખ ધરે
નહીં. હજુ પાંચમા આરાગે સજ્જડમારે ચલાવ્યો નથી. કુસંપ

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

૧૪૭

અને ઈર્ષ્યાનું જોડું બંધે પ્રવાર્થું નથી. ઘણાં મુનિ રત્નો મુનિ ધર્મનો ખરો હૃદય ઈર્ષ્યા, ભારત ભૂમિનું પ્રાચીન પરાક્રમ પુનઃ જન્મ થાય, એવી દૃઢ ઇચ્છા રાખે છે. અગાધ આર્હત વાણી સાથેજ, સતેજ સંવેગના મહાત્મ્ય રૂપ પ્રહાર્યના વીર્યથી પરિપૂર્ણ આકૃતિ ધારણ કરી તેવું પરમ જ્ઞાન પ્રેરના એ મહાત્માઓ યોગ્ય રીતે વર્તે છે. હજુ કેટલાએક મુનિવરો સ્વકર્તવ્યમાંજ તત્પર છે, સનાતન મુનિ માર્ગમાંથી ભ્રષ્ટ થવાનો મોટો ભય રાખી ચારિત્રના નિર્મળ માર્ગમાં તેઓ એક નિષ્ઠાથી ચાલે છે. કેટલાએક ગુરુભક્તિમાં તટ્વીન થઈ સંવેગના સ્વરૂપનો યથાર્થ અનુભવ કરવા પ્રવર્તે છે. કેટલાએક વિનયથી અલંકૃત થઈ આર્હત ધર્મની મહાન મર્યાદા સાચવે છે. કેટલાએક મુનિવરો વીર ધર્મની વીરતા બતાવી અપાર પરિષદ સહન કરી ઊંચવિહાર કરે છે. કેટલાએક યતિવર્ય સર્વદા સ્વાધ્યાય ધ્યાનમાંજ પોતાનો કાલ નિર્ગમન કરે છે. કેટલાએક શ્રમણરત્નો કુસંપ અને ઈર્ષ્યાનો અનાદર કરી સંયમબલને સંપાદન કરવા ભગીરથ પ્રયત્ન કર્યા કરે છે. કેટલાએક નિઃશયો ભવચંચિમાંથી મુક્ત થવા ઊંચ તપસ્યા આચરી ચારિત્રના તેજને ચલકિત કરે છે. કેટલા એક જ્ઞાનની ઊપાસનામાંજ પોતાનો સર્વકાળ નિર્ગમન કરે છે. કેટલાએક શ્રાવકાના ઊદ્ધારને માટે દેશના આપવાને પ્રત્યેક ક્ષેત્રોમાં વિચરે છે. હજુ સુધી ઘણાં મુનિઓએ સંવેગને સજીવત રાખ્યો છે. કૃપાળુ ભગવંત, હિંમત હારે નહીં. તમારા આશ્રિત મુનિઓમાં ઘણાં મુનિરત્નો તમને દીખાવે છે. ઈર્ષ્યા અને કુસંપનું જોડું નેમના ઊંચર કાળે નેમ નથી. કિંમતસામે દેશનું આરપણ બલજ્ઞાન છે. આર્યત્વ અને મુનિત્વ એક નામુદ્ધ થયા નથી. અલગ અલગ મોહનો.

૧૪૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

બ્રમણમાંજ સ્તબ્ધ થઈ આશ્ચર્ય પામવાનું છે. ભારત વર્ષ હજારો વર્ષથી મિથ્યાત્વીઓના મોહમય બંધનોમાં દબાતો છતાં પણ સનાતન જૈનધર્મથી રહિત થયો નથી. કાલયોગે ધર્મભાવનામાં વિપરીતતા થતી જેવામાં આવે છે તથાપિ કોઈકોઈ વાર શ્રી વિજ્ઞ્યાનંદ સૂર જેવા મહાત્માઓના પ્રતાપથી ફરી ચોથા આરાના જેવો સમય પાસે થવાના ચિન્હ પ્રકાશે છે.

આજે મધ્ય કાલના જેવું મિથ્યાત્વ ધર્મનું લેશ પણ પ્રબલ નથી, અને તેની જે ઊન્નતિ હતી તે હવે એટલાજ જોરમાં દર્શન દેતી નથી. આમ થવામાં અન્યમતિના ધર્મ ઊપર સજ્જડમારો ચલાવનાર પ્રખ્યાત પૂજ્ય મહાત્મા શ્રી મદ્વિજ્ઞ્યાનંદસૂરિજી કારણ ભૂત છે. એ મહાત્માભાવે સનાતન જૈન ધર્મનો ખરો ઊદ્ય ઈચ્છી જૈનીઓનું પ્રાચીન ગૌરવ પુનઃ જાગૃત થાય, એવી દૃઢ ઇચ્છા ખાંધી હતી. વળી અગાધ જ્ઞાનાનુભવથી તે મહાશયે જિત્તેરો નાર જિત્તમ યથોચ્ચ જૈન વર્ગ ઊપર અપાર ઊપકાર કરેલો છે. એવા મુનિ રત્નોના જન્મ પુનઃ પ્રાપ્ત થવા શાસન દેવતાને પ્રાર્થના કરી તમારી મનોવૃત્તિમાં ધૈર્યનું સ્થાપન કરો અને કુસંપ અને ઇર્ષ્યાના યુગલનો પરાલવ થાય તેવી યોજના કરવા તમારા આશ્રિત મુનિઓને પ્રેરણા કરો.

યતિધર્મ-વત્સ, ધૈર્ય રહેતું નથી. કાલચક્રની મહાન શક્તિ આગલ કોઈનું જરાપણ ચાલતું નથી. તમારા કહેવા પ્રમાણે કુટલા એક મુનિરત્નો હજુ કાલના પ્રભાવથી પરાલવ પામ્યા નથી. તેમજ સુરભક્તિના મહાત્મ્યથી તેઓ કુસંપ અને ઇર્ષ્યાના જેડાના લીધે પાંખામાં આવ્યા નથી, તેથી મારા હૃદયમાં

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મના સંવાદ.

૧૪૯

ધૈર્યનો અવકાશ રહે છે અને તેથી આત્માનંદનું અખંડ જ્યોતિ આંખુ પડતું નથી, પણ મુનિઓનો ધણો ભાગ પાંચમા આરાના પ્રભાવમાં તણાઈ ગયો છે. કુસુંપ અને ઇર્ષ્યાના જોડાથી મહાત પામી ગયો છે. આથી કરીને મારા હૃદયમાં આઘાત થાય છે અને ધૈર્યની ધારા તુટી જાય છે. જ્યાં જ્યાં દ્રષ્ટિ નાંખુછું ત્યાં મુનિ ઓના વૃંદમાં નિર્મલ ચારિત્રત્વ શોધવું મુશ્કેલ થઈ પડે છે. મારા (યતિધર્મના) દશ પ્રકાર પૂરે પૂરા તો કોઈ ઠેકાણેજ જોવામાં આવે છે. કોઈજ મુનિરત્નમારા આશ્રિત થઈ મને સંપૂર્ણ રીતે માન આપે છે.

શ્રાવકધર્મ—ભગવાન, જે મુનિરત્નો તમને માન આપે છે, તેઓની ઉન્નતિ ઉપર આશા રાખી તમારે નિશ્ચિંતપણે રહેવું. હિંમત રહિત થવું નહીં અને ધૈર્ય છોડવું નહીં હવે પુનઃઉત્તમ કાલ આવ્યો છે. જૈન શાસનના પ્રતાપી શ્રીરણ ભારત વર્ષ ઉપર પ્રકાશિત થતાં જાય છે. પ્રતિસ્થાને જૈન પાઠશાલાઓ અને જૈન પુસ્તકાલયો સ્થપાય છે. ધણુ ઉત્તમ મુનિવરો જ્ઞાન સંપાદન કરી પ્રતિક્ષેત્રે વિહાર કરે છે. શ્રાવકોના યુવકો રાજભાષા સાથે ધાર્મિક કેલવણી લેવા ઉત્સાહ ધરાવે છે. સદ્ બોધક ભાસિક અને અધ્યાત્મિક પત્રો પ્રગટથવા લાગ્યા છે. એ સર્વનું મહાન્ ફલરૂપ જૈન ડૉન્ડરન્સનો મહાસમાજ ઊદ્ભવ્યો છે. હવે અદ્ય સમયમાં વિદ્વાન મુનિઓ પોતામાં ઐક્ય વધારવા અને કુસંપ ઇર્ષ્યાની જોડને પરાભવ કરવા પોતાની જૈન મુનિ ડૉન્ડરન્સ સ્થાપન કરે તો કૃપાહુ ભગવાન, આપનો મહાન્ ઊદ્ય સત્વર થઈ ચુક્યોજ સમજવો. જે મુનિઓનો સમાજ એકત્ર થાય અને તેઓમાં ધર્મ શ્રાવણ

૧૫૦

આત્માનંદ ઝંકારી.

તુલ્યતા વાળા સમયે ભારતમાં જૈન મુનિઓના ધર્મની વિજ્યાઓના કારણે લાગે. જોઈએ નહીં પણ મિથ્યાત્વીઓના મુખપર સ્ફુરી રહેલું કૃત્રીમાં ધર્મનું તેજ તત્કાલ અંધું થઈ જાય. યતિધર્મ (હર્ષઆવેશમાં) વત્સ, તમારા આ વિચાર સાંભળી મારા હૃદયમાં આનંદના ઊર્મિઓ ઉછલવા લાગ્યા. અહા એવા પ્રવિત્ર દિવસો ક્યારે જોવામાં આવશે? જ્યાં ભારતના નિત્ય થોડું મહામંડલ નિર્મલ મનથી એકત્ર થાય. કુસંપ અને ધર્ષાનો પરાભવ કરી પ્રભાવી વીરપુત્રો એક જ ક્ષેત્રમાં વિરાજે. એક તરફ શ્રીમદ્વિજ્યાનંદ સુરિનો વિદ્વાન શિષ્ય સમુદાય સાનંદ થઈ સામેલ થાય. બીજી તરફ ગણી પ્રવર શ્રી મૂલચંદજી મહારાજનો પ્રભાવી પરિવાર ઉત્સાહથી આગલ પડે, તે સાથે ગાંભીર્ય મહોદયિ મહામુનિ શ્રીવૃદ્ધિચંદ્રજીનો જ્ઞાની પરિવાર આનંદથી ભાગલે, તે સાથે મુનિ નિત્યવિજ્યજીનો પરિવાર તથા સાગર નામથી સુશોભિત એવા મહા વ્રતિઓના મુનિ મંડલો શુદ્ધ હૃદયથી સમુદાયને શોભાવે, આવો મુનિ સમાજ કે જે જંગમ તીર્થરૂપ થઈ એક ક્ષેત્રમાં આવી સામીલ ન થાય અને વિનય અને મર્યાદા પૂર્વક વર્તન કરી સંપત્તી મહામુદ્રાથી સુદ્રિત થાય એવા ભારતના ભાગ્ય ક્યારે ઉદ્ધિત થશે? આવો પ્રવિત્ર સમય ક્યારે આવશે? જોઈએ નહીં, જોઈએ નહીં, આનંદમાં રહી આપણે તેમનું પ્રેમ પૂર્વક અવગત કરીશું? શાસન પતિ, મહાનુભાવ એ સમયની પ્રવૃત્તિ કરતા પ્રેરણા કરો અને સર્વ જૈન મુનિ સમુદાયને કદ આપનાર કુલેશ્વરના ધર્મના જોડ પાયામાં થઈ જાઓ.

આવકંધ ધર્મ સંબંધે, પ્રામાણ્ય આશ્રિત મુનિઓ વિદ્વાન

ચિંતામણી.

૧૫૧

અને સુજ હોવાથી તેઓ ડેકા ડેકાએ ખેડે તમારી જિન્નત કરી શકશે. પણ મારા અજ અને ધનાભિમાની માણસો તરફથી હું જિન્નતિની આશા રાખી શકતો નથી. સાંપ્રતકાલે ઘણે ડેકાણે સંધના આગેવાનો અજ હોવાથી સંધની સુધારણા કરી શકતા નથી. કેટલા એક ધનાઢયતાના અભિમાનમાં દબાઈ ગયેલા છે કેટલાએક પૂર્વના હાની કારક રિવાજોને વળગી રહ્યા છે. કેટલા એક શેકાઈના આડંબરમાં અંજલિ ગયા છે, કેટલાએક લોભરૂપ મહાગર્ત્તમાં લેપાઈ ગયા છે. કેટલાએક પક્ષપાતમાં પતિત થઈ ગયા છે. કેટલાએક અમુક ગુરૂના રાગી થઈ ગયા છે. કેટલા એક પૂર્વની ધનાઢયતા ખોઈ બેઠા પછી પણ વ્યર્થ શેઠાઈમાં મગ્ન રહેલા છે; કેટલા એક સ્થિતિનો ફેરફાર થવાથી સાતક્ષેત્ર ઉપરજ આજીવિકા ધારી બેઠા છે. કેટલા એક દેવદ્રવ્ય અને જ્ઞાન દ્રવ્ય ઉપર પોતાના ભય કર ડોલા ફેરવવા લાગ્યા છે. અને કેટલા એક દેરાશરની અવ્યવસ્થા કરી બેઠા છે. આવા વિવિધ પ્રકૃતિના મારા આશ્રિત શ્રાવકો તરફ દ્રષ્ટિ કરતાં મને અપાર ખેદ થાય છે.

આટલું કહેતાંજ શ્રાવકધર્મને મૂર્છા આવી ગઈ યતિધર્મ તેને ઉત્સંગમાં ઝીલી લીધો.

ચિંતામણી.

એક અમરકારી જ્ઞાતી.

(ગયા અંકના પૃષ્ઠ ૧૩૪ થી ચાલુ.)

મુનિ વિચારવિજયે મને પ્રધા આપી તે વખતે મારા અંતઃકૃદમાં એક તરફ ઉભી જાલી મારી સી વિમલા આ વાત સાંભ-

૧૫૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જતી હતી. અમારા બંનેનો વાર્તાલાપ તેણીએ શાંતચિત્તે સાંભળી લીધો. એ સુજા બાલા કુલીન અને ધર્મ જાપર શ્રદ્ધાળુ હતી. શ્રાવિકા ને ઉચિત એવા સર્વ ગુણો તેણીએ સંપાદન કરેલા હતા. પ્રતિદિન પ્રતિક્રમણ, સામાયિક વિગેરે આવશ્યક ક્રિયા કરવામાં તે તત્પર રહેતી. એ પવિત્ર રમણીની મનોવ્રતિમાં પૂર્વ પુણ્યના યોગે શુદ્ધ સંસ્કાર પ્રાપ્ત થયા હતા. શુરૂ ભક્તિ અને પતિભક્તિ તેના હૃદય માં સર્વદા જાગ્રત રહેતી હતી.

એ સદ્ગુણી સ્ત્રીની વય માત્ર સોળ વર્ષની હતી. તેનું મુખ પૂર્ણિમાના ચંદ્ર સમાન હતું. નાસિકા શુક્રચંચુની સ્પર્ધા કરતી હતી. નેત્ર, દાંત, હોઠ અને બીજા મુખના દરેક અવયવો જાપર સ્વાભાવિક રમણીયતા રમી રહી હતી. ઉભરાઈ જતા નવયૌવનમાં અલૌકિકરૂપ અને લાવણ્ય ઝળકી રહ્યા હતા. તેનો બાધો એવો સુંદર હતો કે, જે ને જોતાંજ અવિકારી પુરૂષો પણ વિકારને વશ થઈ જતા હતા. આબુ યૌવન, વય, રૂપ અને ગુણ છતાં એ બાલા નિર્વિકારી હતી. યુવતિ છતાં વયો વૃદ્ધા લાગતી હતી. રૂપને બદલે સદ્ગુણનેજ શ્રેષ્ઠ ગણતી હતી. સાસુ સસરા તરફ તે પૂજ્ય ભાવથી વર્તતી હતી સંસાર કાર્ય ચલાવવાની સર્વ ક્રિયા તે જાણતી હતી. મારી તરફ પૂર્ણ ભક્તિ રાખી તનમનથી શુશ્રૂષા કરતી હતી પતિની આજ્ઞા પાલવી તથા પતિજ સ્ત્રી જાતિનું સર્વસ્વ છે, એમ તે સમજતી હતી.

મુનિ વિચારવિજય અને બાધા આપી ચાલ્યા તે વખતે તેમણે એક સૂચના કરી કે, ભાઈ ચિંતામણી, તારી પાસેથી એક અભંગ વચન લેવાની ઇચ્છા રાખું છું. જે મહારાજશ્રી પોતે તને દીક્ષા આપે તો તું મારા નામની દીક્ષા લેજે, હું તને પુત્ર તરીકે રાખીશ.

ચિંતામણી.

૧૫૩

હું મારા વાતસલ્ય રસનો પાત્ર થઈશ. મારા જન્મા વિવેચી ગુરના આશય તલે તને અપાર સુખ પ્રાપ્ત થશે. જ્ઞાનના સર્વ સાધનો અને બીજા પ્રદાર્યો તને મન ગમતાં પ્રાપ્ત થશે. મારી કૃપા દ્રષ્ટિ થી ઘણા ધનાઢય ગૃહસ્થ શ્રાવકો તારી ઉપર દ્રીઢા દર્શ રહેશે. પ્રત્યેક સ્થાને તારી સન્માન પૂર્વક મહા સેવા સંપાદન થશે.

આજકાલ શિષ્ય કરવાની લાલસા અદ્વપણ સાધુઓમાં પ્રવર્તે છે. લઘુદીક્ષાવાળો લઘુ વયનો અદ્વપણ મુનિ પણ શિષ્યોને પરિવાર વધારવા ઉત્સુક રહે છે. જ્ઞાનનું, તપનું, શીલનું અને મહામતોનું ગૌરવ હજુ પ્રાપ્ત થયું ન હોય, મુનિધર્મના શુદ્ધચાર બસાબર મેલવ્યા ન હોય, પરીષદોના સંઘનો પૂરો અનુભવ ન હોય, ક્ષેત્રમર્યાદા અને કલ્પમર્યાદા સાચવવાની શક્તિ હજુ પ્રાપ્ત કરી ન હોય અને સંઘેડાના શાસ્ત્રશુદ્ધ નિયમો જાણ્યા ન હોય તથાપિ યુવાવસ્થાના આવેશમાં, અદ્વપણ રાગી શ્રાવકોના સન્માનમાં અને ગુરજનના ગૌરવમાં તણાઈ જતાં ઘણાં તરણ અદ્વપણ મુનિઓ શિષ્ય-પરિવાર કરવા અંતઃકરણથી આગળ પડે છે. ગમે તેવા શ્રાવક કે ડોહ અન્ય જાતના અદ્વપણ મનુષ્યને પોતાના શિષ્ય કરવા સર્વદા ઇંતેજાર રહે છે. ગુરુપદ પ્રાપ્ત કરવા ચપલ મનોવૃત્તિને દોડાવે છે.

“ અર્થો દોષં ન પશ્યતિ ” એ નિયમ પ્રમાણે હું વિચારવિન્યસને તેવું વચન આપી જિત પણુ તે સમયે પૂર્વ પુણ્યના પ્રબલથી હું મારી સ્વાભાવિક પ્રકૃતિમાં આવી ગયો. પ્રપચ્ચ પ્રવીણ વિચારવિન્યસના સ્વરૂપને જાણી લીધું. થોડીવાર વિચાર કરી મેં નમ્ર થઈ કહ્યું, મહાસંજ, હજુ મારી ઈચ્છા અંતર્ગત છે. કાર્યસિદ્ધિમાં અનેક વિધ્નો છે, તે પહેલાં આપને તેવું વચન શીરીતે આપી શકું? કહિ

૧૫૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વાર્થ વશ થઈ તેવું વચન આપી દહીં અને તે પ્રમાણે ન વર્તાયતો આપનો આવક નાહક પ્રાયશ્ચિત્તનો અધિકારી થાય. સાધુની આમળ આવકે સત્ય વચન અને સત્યપ્રતિજ્ઞ રહેવું જોઈએ. એ વાત અવસરે જોવાશે. " મારા આવા વચન સાંભળી મુનિ વિચાર વિજય સમજી ગયા. તે વિષેનો આમહ છોડી દઈ મારા સ્થાનમાંથી પ્રસાર થઈ પોતાના ઊપાશ્રય પ્રત્યે ચાલ્યા ગયા.

થોડીવાર થઈ ત્યાં વિદ્યુતની જેમ અકસ્માત્ પ્રકાશ પાડતી વિમલા મારી પાસે આવી. તેના મુખ ઉપર સ્મિતને ઠેકાણે ચિંતાના અંકુરો દેખાતા હતા. સર્વદા સ્મિતમુખી એ રમણીનું મુખમંડલ ગ્લાનિની છાયા ધરતું હતું. વિશાળ નયનમાંથી સ્તંભિત થ. એલા અશ્રુભિંદુ એક પછી એક પડતા હતા. ગુથેલા કૃશપાશની રચના વિષમ થયેલી લાગતી હતી. તેને જોતાં હું આશ્ચર્ય પામી ગયો. મારી મનોવૃત્તિ વિચાર માલાથી અલંકૃત થવા લાગી, તથાપિ અંતરંગ વૃત્તિને ગુપ્ત કરી હું નમ્ર વચનથી બોલ્યો—કાંતા, અકસ્માત્ ક્યાંથી આવ્યા ? તમારી સ્થિતિ વિચિત્ર કેમ લાગે છે ? જ્યાં રથી આ મંદિરમાં તમે વિવાહિત થઈ આવ્યા ત્યારથી ટાઈવાર તમારા મુખ મંડળની આવી સ્થિતિ મારા જોવામાં આવી નથી. તમારા વદન ઉપર હંમેશા સ્મિતજ રહેલું હોય છે. મૃગાક્ષી, તમારા નયન ઉપર, અધર ઉપર, અને તમારા ગંડસ્થળ ઉપર, મૃદુ હાસ્યની મોહક પ્રભા રમતી હોય છે. આજ શું થયું ? જે સત્ય હોય તે જણાવો.

વિમલા મધુર સ્વરે બોલી—પ્રાણનાથ, આપના વર્તમાન વિચાર જાણી ચિંતાપ ડાકણ મને વળગી છે. હવે મારી ઉપર વિયોગાગ્નિ

ચિંતામણી.

૧૫૫

ની જવાબા નજીક આવતી જાય છે. આદ્ય સમયમાં જ આ સનાથાને
અનાથ થયું પડશે. આ મનોહર મંદિર, આ સમૃદ્ધિ, આ
વૈભવ અને આ રમણીય પદાર્થો વિષ સમાન થઈ પડશે, ભવસાગર
માં ભ્રમણ કરતી ખાલાઓનું જીવન પતિ છે. કુલીન કાંતાઓ પતિ-
પ્રાણ છે. તેમનું સર્વસ્વ પતિના સહવાસમાં છે. વ્રત, નિયમ, તપસ્યા
અને બીજા ધર્મ ક્રિયા કરવામાં સુંદરીઓને પતિની જ સહાય છે.
નારીરૂપ નાવીકાનો ખલાસી તેનો ખાવિંદ છે. શ્રાવિકાનો સર્વોત્તમ
શૃંગાર તેનો સદ્ગુણી શ્રાવક પતિ છે. વીરશાસનને દીપાવનારી સતી
શ્રાવિકાઓ શ્રાવકપતિ તરફ સદ્વર્તન કરી પ્રખ્યાત થયેલી છે. સ-
ધવાઓનું સાધ્વીવ્રત પતિની આજ્ઞામાં જ પરિપૂર્ણ થાય છે. નેત્રમણિ,
વધારે સ્પષ્ટી કરેણ કરવાની જરૂર નથી. આપના સદ્વિચાર મારા
સાંભળવામાં આવ્યા છે. આપ સાથે સાચુ કહી દેજો. આપની મનો-
વૃત્તિ વૈરાગ્ય માર્ગ તરફ વળી છે, આપ શ્રાવક પદવી છોડી પરમ
પવિત્ર સાધુ પદવીને સ્વીકારવા ધારે છે. આપે મહણ કરવા ઈચ્છે
હો માર્ગ સર્વોત્તમ છે, એ માર્ગના મુસાફરો મહાન્ પદવી મેલવી
શકે છે. જન કદ્યાણ સાથે આત્મ કલ્યાણ કરી શકે છે. ચારિત્ર ર-
ત્નનો પરમ પ્રકાશ સર્વ જાતના અધિકારને દૂર કરે છે. ચારિત્રની
વિજયમાલ ધારણ કરી બાહર પડેલો કુલીન શ્રાવક વીરશાસનને
દીપાવે છે. આ સંસારના મહાન્ સંઘામમાં વિજય મેળવવા ચારિત્ર
રૂપ ખર્જની મહાન્ શક્તિ તીવ્ર છે.

બલે આપ તે વિચારને વલગી આત્માનો ઊદ્ધાર કરો. સ-
ન્માર્ગે પ્રવૃત્તિ કરનાર શ્રાવક પતિને વિજ્ઞ કરનારી શ્રાવિકા અધમ
છે. તેવા સત્કાર્યમાં પતિને સહાય કરવી એ શ્રાવિકાનો ધર્મ છે. કદિ

૧૫૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પોતાના સાંસારિક સ્વાથ સરતો ન હોય, પછવાડે પોતાને અનાથ રહેવાથી અનેક સંકટ આવે તેમ હોય, સંધવાઈતાં લેખવના દુઃખનો અનુભવ કરવો પડે તેમ હોય, અને પતિ વગરની પત્નીને મહાન્ આપત્તિઓ આવી પડે તેમ હોય તથાપિ પંચ મહાવ્રતરૂપ મહામણિની માલા ધારણ કરનાર શ્રાવકને તેની સદ્ગુણી શ્રાવિકા એ સંપૂર્ણ સહાય કરવી જોઈએ. પ્રાણનાથ, આ પે ધારેલા સત્કાર્યમાં આ દુઃખી શ્રાવિકા વિદ્યન કરવા ઈચ્છતી નથી, પણ આ સ્વાર્થી શ્રાવિકાની હિંમત ઠઠ રહેતી નથી. મહિલાઓની અદ્ય મતિ હોય છે. સ્ત્રીવેદની વેદનાનો અનુભવ ભારે કર્મી જીવને મળે છે. આપ સુખેથી સન્માર્ગ સાધીદયો. હવે આ શ્રાવિકાનો સૌભાગ્ય સૂર્ય અસ્ત થશે. પતિપ્રાણ આ પત્નીનું જીવન ચર્મની લસા' જેવું થશે. સ્થાને સ્થાને અમમાન અને વિરસ્કાર થયા કરશે. યૌવન વયની આશ્રયો નિર્મૂલ અર્થ બશે. વિવાહની કૃતાર્થતા કષ્ટમય પ્રવર્તશે. સમાનવયની સ્ત્રીઓ શોક રસ થે હાર્ય કરશે, અધમ લોડા બેઢેમ ભારેલી નિષ્કમ લાક્ષ્ણી યજ્ઞામશે, ખૂબ્ય વર્ગતી પવિત્ર મેરણા બદલાઈ બશે. મિત્ર ગ્રહ (યિધર) નું ક્ષેમાન ઓછું થશે. ભાત પત્નીઓ મરોડથી રહેણા માલશૌ આર્થિક ધર્વના મહોત્સવમાં સર્વ લોડા આંગલીથી એલ આવશે. મધારે શું કહું, પણ હવે આ યુવતિનું અત્રશિષ્ટ જીવન અંતે અંતે હુરવસ્થા મોગમશે.

મિત્ર, આટલું કહી તે અશ્રુધારાથી રૂદન કરવા લાગી. થિ તાર્કિકના મર્મવર્ધિત તામથી તાપિત થયેલો હું નિવારના બહન સગરમાં મળાકા અવાસાથી એ સંબંધથી પુછ્યું, કંતા, તમે માસ વિધાર અંતરમાં મેં મરણ.

ચિંતામણી.

૧૫૯

શી રીતે બાણી શક્યાં ? તે સત્ય કહે, વિમલા અંદર સ્વરે બોલી, બ્રાણેશ, આપે અને મુનિ વિચાર વિજયની વચ્ચે જ્યેષ્ઠો સર્વ વાર્તા લાપ આ દાસીએ છુપા રહી સાંભળી લીધો છે. હું આપની પાસે સત્ય કહું છું, સદ્ગુણી સ્ત્રીઓએ પોતાના પતિ આગલ સત્ય વચન કહેવા જોઈએ. આ પ્રમાણે અમે દંપતી વાતચિત કરતા હતાં, ત્યાં નીચેથી એક સેવક ભોજનને માટે બોલાવા આવ્યો. તેણે નમ્ર થઈ જણાવ્યું કે, પિતાશ્રી આપની રાહ જોઈ ભોજન પાટ ઊપર બેસી રહ્યા છે. તે સાંભળી હું સત્કર નીચે આવ્યો અને ચિંતાને લીધે અશ્ચિયથી જ લાવ્યું, તે જમીને સત્કર દુકાને આલેયો ગયો.

મારા પ્રજ્ઞાત પિતાની પેઢી ઊપર અસંખ્ય લોકો જતાં આવતાં હતા. મારા કાર્યભારી સેવકો નિર્દોષ રીતે વહીવટ કરતા હતા. હું ચિંતાના આવેશમાં દુકાન ઊપરના ભાગમાં જઈ આડો પડ્યો. નિદ્રા લે રેતી આવે, વિમલાએ મારી શુભ વાર્તા બાણી લીધી, તે વિષે સંકલ્પ વિકલ્પ કરવા લાગ્યો. “એ અતુર બાલક ધર્મની પૂર્ણ રાગી છે, પણ મારી સાથે સંસારવાસમાં રહેવાને આતુર છે. તેના તરફ દૃષ્ટિમાં ધર્મના સંસ્કાર જ્યોત છે પણ તેની સંસારિક ધપાણીઓ આશાના તંતુખંધ સાથે સંવલિત છે. શુદ્ધસ્થાનની શુદ્ધ ક્રિયા કરવાને તેની મનોવૃત્તિ સર્વદા તત્પર છે. તે અતુર બાલક બણતી હતી કે, સર્વવીરત્વ અને સર્વજન સમાન દાદીમાં આવી શકે છે. બાણી સર્વે શ્રાવિકઓએ સર્વવીરશિવાય પોતાના મનુષ્યમને, શ્રેષ્ઠ કરે છે. સર્વે શ્રાવિકઓ ઊભય લોકોનો સર્વે મોક્ષ મેળવે છે.”

છેલ્લે મેં વિચાર્યું કે, મારી શુભ વાર્તા વિમલાએ

૧૫૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જાણી લીધી, તે પ્રથમ આસે મહિકાપાત જવું થયું છે. હવે આ ધારણામાં અણધાર્યા અતરાય ઉત્પન્ન થશે. પુરૂષ દ્વય કરતાં સ્ત્રી દ્વય સાંકડું છે. અધીરાઈની ઉર્મિઓ અબલાના અંતરમાંથી સત્વર ઉદિત થાય છે. રમણી ગમે તેવી વિદુષી હોય, ધાર્મિક સંસ્કારથી અલંકૃત હોય અને સર્વદા ધર્મનાધારી માર્ગે ચાલનારી હોય તથાપિ જગતના રાગની તે રાશી છે. રાગનો અનિવાર્ય પ્રવાહ તેણીના અંતરમાંથી વહ્યા કરે છે. રાગ રૂપ ગિરિની તે મહાનુશુક છે. આવા આવા વિચાર કરતાં તે બધો દિવસ દુઃકાનમાં જ નિર્ગમન કર્યો. જ્યારે સાયંકાલ થવા આવ્યો, એટલે હું ભોજન કરવા ઘેર ગયો. જે ઠે ચિંતાગિનમાં મારી ખાનપાનની રૂચિનો હોમ થઈ ગયો હતો તથાપિ માત પિતાના સંતોષને માટે જ હું ભોજન લેવા આવ્યો હતો. જિતાવળથી વેઠની જમ ભોજન ક્રિયા કરી હું તત્કાલ ઘરની બાહર આલી નીકળ્યો. ફરવાના મિષથી વલ્લભીપુરની બાહર એકાકી વિચરવા લાગ્યો. આ સમયે મને વિચાર થયો કે, હવે વિમલાને મુખ્ય શું બતાવવું. ગુપ્ત વાર્તા પ્રગટ થશે તો પછી મારી ધારણા સફલ થશે નહીં. હું માત પિતાનો પ્રેમી પુત્ર છું. તેઓની રાગ દશા મારી ઉપર અતિ તીવ્ર છે. જે આ વાર્તા વિમલાના મુખમાંથી પ્રગટ થશે તો મારી માયાલુ માતા મોટો આક્રંદ કરશે. પિતાનું ગતપ્રાણ જવા થઈ જશે. અને મારા સુહજન કાલાહલ કરી મુકશે. હવે શું કરવું ? ક્યાં જવું ? અને ઠાનો આશ્રય લેવો ? જે મુનિ વિચાર વિજયને મળું તો કદિ બચવાનો માર્ગ પ્રાપ્ત થાય, એ ચતુર સાધુ પોતાના અંતર્ગત સ્વાર્થને લઈ મને જિત્તમ માર્ગ બતાવશે. આવો વિચાર કરી હું ત્યાંથી પાછો વળી મમ્મ પવિત્ર મહા મુનિ શ્રી વિમલવિજયના ઉપાશ્રય પ્રત્યે આવ્યો.

ચિંતામણી.

૧૫૯

~~~~~

સાયંકાલના પ્રતિક્રમણનો સમય હતો, વલ્લભીપુરના આસ્તિક શ્રાવકાએક પછી એક પ્રતિક્રમણ કરવાને ઉપાશ્રયે આવતા હતા. મહા મુનિ શ્રી વિમલવિજયજી ઉપાશ્રયના મધ્ય ભાગની એક શાલામાં ખિરાજતા હતા. અંધકારનો આરંભ થતો આવતો હતો, તથાપિ મહા મુનિના ચારિત્રનો ચલકાટ સર્વત્ર અંતરંગ પ્રકાશ આપતો હતો. ઉપાશ્રયની ઉપર વૈરાગ્યની વિજય ધ્વજ ફરકતી હતી. યતિધર્મના દશ પ્રકાર ત્યાંની દશે દિશાઓમાં નિવાસ કરી રહ્યા હતા. મુનિ વિચારવિજયના સ્થાન સિવાય સર્વ ઠેકાણે ચોથા આરાની પ્રવૃત્તિ દેખાતી હતી. મહા મુનિ વિમલવિજયના સદ્ગુણોની સુગંધ વલ્લભીપુરના આખાલ વૃદ્ધમાં પ્રસરી રહી હતી. વલ્લભીપુરની તમામ પ્રજા એ મુનિરત્નના મહિમાથી રંજિત થતી હતી. અન્ય મતિઓના અગ્રેસરો પણ આ મહા મુનિને માન આપતા હતા. આવા મુનિ રત્નથી વલ્લભીપુરનો સંધ, શ્રાવકધર્મ, યતિધર્મ અને શ્વેતાંબરી તપાગચ્છ ખરેખર કૃતાર્થ થતા હતા.

હું છુપાતો છુપાતો ઉપાશ્રયમાં જ શાલામાં મુનિ વિચારવિજય બેસતા હતા ત્યાં આવ્યો. મને જોતાંજ મુનિ વિચારવિજય સંભ્રમમાં પડ્યા. તત્કાલ બોલ્યા—લાઇ ચિંતામણી, અત્યારે ક્યાંથી આવ્યા ? પ્રતિક્રમણનો સમય થઈ ગયો છે. હમણાંજ ગુરૂ મહારાજ બોલાવશે, કહો શું કામ છે ? પછી મેં વિમલા સંબંધી જ વૃત્તાંત બોલ્યો હતો તે કહી સંભલાવ્યો. તે સાંભલતાંજ મુનિ વિચારવિજય વિચારમાં પડ્યા. થોડીવાર વિચાર કરી કહ્યું કે, વત્સ. હવે તારે અહીં રહેવું જરૂર નથી. અત્યારેજ વલ્લભીપુરનો વિયોગ કરવો પડશે. તારા માતા, પિતા, સ્ત્રી અને સુદુજ્જનને છોડી ચાલ્યો

૧૬૦

આત્માનંદમંદિરા.

જી રાગની દદ શંખલા તોડી, વાસ. વીર ધર્મનો, વીર કુમાર થઈ
 વીરતા દર્શાવજે. જ્યાં જવાતું થાય ત્યાંથી મારા ઊપર પત્ર લખજે.
 આ વિચાર વિનય તને સંપૂર્ણ સહાય આપશે. આટલું જ કહેતાંજ
 ચૂકતું આમંત્રણ આજ્ઞાથી મુનિ વિચાર વિનય સાદ્યા ગયા અને
 હું છું મી રીતે ઘેર જઈ સુવર્ણના એક બે ણી મતી આભૂષણ લઈ
 તેજ રાત્રે વલ્લભીપુરથી વિદાય થયો. ફરતો ફરતો આ ગિરિ નિવા-
 સમાં આવી ચડ્યો છું. અહીં આજે આપ પવિત્ર મિત્રનો મેલાપ
 થઈ આવ્યો. હવે કયો માર્ગ લેવો ? તે વિચાર કરું છું, તેમાં મને
 સહાય આપી આ આગંતુક મિત્રનો ઉદ્ધાર કરશો. અપૂર્ણ

શ્રી વિમલચંદ્રસરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૧૧૮થી અનુસંધાન.)

એક વખત પ્રતિકમણની પવિત્ર ક્રિયા થઈ રહ્યા પછી સૂરિશ્રી-
 ના શિષ્યો ચિંતવવા લાગ્યા કે, આજે ગુરૂ મહારાજને કયા નિમ્મન
 ઉપર પ્રશ્નો કરવા ? પરસ્પર વિચારી છેવટે નિર્ણય કર્યો કે, આજે
 વિશેષ પ્રશ્ન નહીં કરતા સર્વથી શ્રેષ્ઠ અને મનન કરવા યોગ્ય
 એકજ પ્રશ્ન કરવો. આ અનાદિ સંસાર અસાર કહેવાય છે. સંસાર-
 ના મહાચક્રમાંથી મુક્ત થવું એ ગ્રાહ (ગુહ) ના મુખમાંથી
 નીકળવા જેવું છે. સંસારની મહાજલ મુખ દુઃખરૂપ પ્રપંચ તંતુ-
 આથી ગુંથાએલી છે. સંસાર રૂપ મહાસાગરની ઉછળતી ઊર્મીઓ-
 માંથી મુક્ત થઈ શકે તેવા પામર પ્રાણીઓ ઘણાં અલ્પ હોય છે.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રત્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૬૨

પૂર્વ પુણ્યનો યોગ પ્રબલ હોય, જીવ લઘુ કર્મી થવા ઉચ્ચ થયો હોય, શુદ્ધ ભાવનાએ દ્વંદ્વ મંદિરમાં વાસ કર્યો હોય, ઉત્તમ કુલ, ક્ષેત્ર અને આરોગ્યની સંપત્તિ પ્રાપ્ત હોય, ચંચલ મનને વશ કરવાની શક્તિ મેલવી હોય, શુદ્ધ ચારિત્રધારી ગુરુનો યોગ થયો હોય, આર્હતતત્ત્વની શીતલ છાંયા બુદ્ધિ ઉપર પડી હોય, મોહક પદાર્થો ઉપર વિમોહ થતો હોય, હેયોપાદેય વસ્તુનું બરાબર જ્ઞાન થયું હોય અને જૈન ધર્મના સંસ્કારોની અને આચર વિચારની પ્રભા સમકિત ગુણ સાથે સંવલિત થઈ હોય, તો એ ભવોદ્ધિના ભયકર ભ્રમણનાંથી પ્રાણી મુક્ત થાય છે.

એ અસાર સંસારમાં સાર શું છે ? એ સાર વસ્તુ જાણવાથી કે મેલવાથી જે જે લાભ થતા હોય તેમનું સારદૃષ્ટાને કબુત્તર જાણ થાય છે એવા ગર્ભિત અર્થવાલો આ એકજ પ્રશ્ન સર્વોત્તમ છે. આ પ્રશ્નનો પ્રત્યુત્તર આપણને અઃભૂત ચમત્કાર આપશે. મારે આજે “આ સંસારમાં સાર શું છે” એવો એકજ પ્રશ્ન સંસારી અને મુક્ત બંનેને મનન કરવા યોગ્ય આપણે પુછીએ.

આવો સર્વાનુમતે નિર્ણય કરી સર્વ શિષ્યો સૂરિ મહારાજ પાસે આવ્યા. અંજલિ બોડી બોલ્યા. “કિં સંસારે સારં ?” “આ સંસારમાં સાર શું છે ?” આ પ્રશ્ન સાંભળતાં વિદ્વદ્વર્ચ સૂરિશ્રીએ કહ્યું “બહુશોઽપિ ત્રિચિંત્યમાનમિદમેવ” ધણીવાર વિચાર કરતાં આજ સાર છે. શિષ્યો વિચારમાં પડ્યા કે, ગુરુશ્રીએ ઉત્તરને બદલે આમ કેમ કહ્યું હશે ? તેમનો અંતરગત ભાવ જાણી સૂરિરાજ બોલ્યા કે, વત્સો, અધિરા થશો નહીં, હવે જિત્તર આપવાનો છે. બીજા પ્રશ્નો કરતાં આ પ્રશ્ન ગંભીર છે. તેના જિત્તરમાં મારે પણ

૧૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિચાર કરવો પડ્યો છે, તેથી ઉત્તર આપવાને બદલે આ બીજું પાઠ બોલાઈ ગયું છે. હવે મારી પ્રતિભાની શ્રેણીમાં તેનો ઉત્તર આવી ગયો છે. અને તે ગાથાના ઉત્તરાર્દના બંને ચરણમાં સમાપ્ત થાય છે. સૂરિશ્રી બોલ્યા “ મનુજેષુ દૃઢતત્ત્વં સ્વપરહિતાયોચ્યતં જન્મ ” “ પોતાનું અને પારકાનું હિત કરવાને માટે ઊદ્ભવતં અને તત્ત્વ દૃષ્ટિવાળું એવું માનવ જન્મ ” એ સંસારમાં સારરૂપ છે. સૂરિ મહારાજ પોતાના પ્રત્યુત્તર વિશે વિવેચન કરતાં જણાવ્યું કે, વત્સો, આજનો તમારો પ્રશ્ન અતૈકિક છે. આ અસાર સંસારમાંથી સાર શોધવો એ ઘણું કઠીન કામ છે. સંસારના સ્વરૂપને સંપૂર્ણ રીતે ધિક્કારવામાં આવ્યું છે. જૃહસ્થને સંસારમાં રહી સદ્ગતિ પ્રાપ્ત કરવી એ અતિ કઠીન કાર્ય છે. આરિત્ર રત્નના મહાન્ પ્રકાશ સિવાય સંસારના ગહનમાંથી મુક્ત થવાનું નથી, એ જોડે સિદ્ધાંતનો પક્ષ છે. પણ સ્યાદ્રાદ શૈલીના આશ્રયથી એ પક્ષને ધણે અંશે અવલંબન મળે છે. તે વિશે અહસ્થાવાસમાં કેવલ જ્ઞાની થએલા દુર્માપુત્ર જેવાનાં ચરિત્રો સંપૂર્ણ પુષ્ટિ આપે છે.

એથી એ અસારમાંથી સાર શોધવાને વિવેચી વિદ્વાનો આગલ પડ્યા છે. તેથીજ તમને શાસ્ત્રાનુસારે પ્રત્યુત્તર આપેલો છે. ચારાશી લાખ જીવાયોનિમાં મનુષ્યયોનિ સર્વોત્તમ અને શ્રેયઃ સંપાદનનું સાધન છે. અનેક ભેદવાલા જીવામાં માનવ જીવન વિલક્ષણ છે. તેવી ઉત્તમ મનુષ્ય યોનિમાં મિથ્યાત્વીઓ પણ ઊદ્ભવે છે. તેમનું માનવ જન્મ અજગલના સ્તનની જેમ નિષ્ફલ છે. જો માનવ જન્મ પ્રાપ્ત કરી સ્વહિત એટલે આત્મહિત કે જેમાં સ્વાત્માનો ઉદ્ધાર કરવાની યુક્તિ તેમજ પર હિત એટલે બીજાના દુઃખી આ-

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૧૩

તમાનો ઉદ્ધાર કરવાની યુદ્ધિ. તેવી યુદ્ધિ પ્રાપ્તકરી તે પ્રમાણે પ્રવર્તન કરવા માટે હમેશાં ઊઘમવંત રહેવાય. કદિ દૈવ યોગે તે યુદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ હોય પણ જો તત્ત્વદ્રષ્ટિ ન હોય તો તે નિષ્ફલ છે. અંધપંગુ ન્યાયની જ્યેષ્ઠ તે સ્વહિત અને પરહિત કરવાની યુદ્ધિ અને તત્ત્વ દ્રષ્ટિ બંને એક બીજાના અપેક્ષિત છે. જની નિર્મલ મનોવૃત્તિ ઉપર તત્ત્વ દર્શનનો દિવ્ય પ્રકાશ પડ્યો હોય તેનામાંજ સ્વપરહિત નો ઉઘમ કૃતાર્થ છે. તત્ત્વદ્રષ્ટિ શિવાય માનવ પ્રકૃતિ હિત શબ્દનો અર્થ સમજી શકતી નથી. હિત એટલે આ લોકનું સાંસારિક હિત એમ સમજે છે. પારમર્થિક હિતના દિવ્ય વિચાર તેનામાં ઉદ્ભવ તા નથી. એવા દિવ્ય વિચારને આકર્ષણ કરનારી અસાધારણ તત્ત્વ દ્રષ્ટિ છે.

વત્સો, તેથી સ્વહિત અને પરહિત કરવામાં ઊઘમવંત અને તત્ત્વદૃષ્ટિ વાલું જન્મજન્મ આ સંસારમાં સારરૂપ છે, એ સત્ય સિદ્ધાંતને હમેશાં હૃદયમાં અવકાશ આપજો. સૂરિના આ વચનામૃતને શ્રવણ કરી પરમાનંદમાં મગ્ન થયેલા સર્વ શિષ્યોએ નીચેની પ્રશ્નોત્તર રૂપે તે ગાથાને હૃદયરૂપ કરંડમાં રત્નની જેમ સ્થાપિત કરી.

કિં મંસારે સારં बहुशोऽपि विचिंत्यमानमिदमेव ।

मनुजेषु तत्त्वदृष्टं स्वपरहितायोद्यतं जन्म ॥ ૬ ॥

શિષ્યો—“ આ સંસારમાં સાર શું છે. ?

ગુરુ— ધણીવાર વિચારતાં આજ સાર છે કે, પોતાના અને પારકા હિત કરવા માટે ઊઘમવંત અને તત્ત્વદૃષ્ટિવાલું એવું માનવ જન્મ. (એજ સંસારમાં સાર છે.) અપૂર્ણ.

૧૬૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવળજ્ઞાની.

(અનુસંધાન એક બીજાના પાના ૪૧ થી.)

આ જાંબુદ્રીપતા ભરતક્ષેત્રના દક્ષિણ ધૈના મધ્ય ભાગમાં દુર્ગમપુર નામનું સ્વર્ગની અલ્લકાપુરી તથા કૃષ્ણુની દ્વારામતી સાથે હરીક્ષાધ કરતું અતિ પ્રસિદ્ધ નગર હતું. તે નગરમાં દ્રોણ નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો. સૂર્યના પ્રતાપ જ્યાં તેનો પ્રતાપ તેજસ્વી હતો. સામાન્ય લક્ષ્મીના તે મહાસાગર હતો. પૂર્ણિમાના ચંદ્રની સમાન તેની પ્રીતિ દશે દિશાઓમાં નિર્મળ રીતે પ્રગટ કરી રહી હતી. શત્રુઓના મદવારીનું પાન કરનારમાં તેની શક્તિ વડવાનજ અગ્નિરૂપ હતી, અને તેવી અમામાન્ય શક્તિના પ્રભાવથી તેનો વિજ્ય ધ્વનિદિગંત પર્યંત ગર્જના કરી રહ્યો હતો.

તે દ્રોણ નૃપતિને મહદેવની પાર્વતી તથા કૃષ્ણુની લક્ષ્મી સંપાદન દ્રુમા નામની પટરાણી હતી. તે પટરાણીથી દ્રોણ સજને દુર્લભ નામનો અતિ સુકુમાર અને કંદર્પની કાન્તિને પણ ઝાંખી કરનારો અતિ તેજસ્વી પુત્ર હોતો હવો. દુર્લભ કુમાર અનેક ગુણથી અસંકૃત હતો. અતુસઘ બાલ્યાસ્થામાંજ તેને પ્રાપ્ત થઈ હતી પરંતુ યૌવન મઠથી છંકલો હોવાથી જન્મતતાના યોગે નગર બહાર કીડા કરવા જતાં અનેક નગર જન્મેના સમાન વયના પુત્રોની સાથે કીડા કરતાં તેઓને મહાપરિતાપ ઉત્પન્ન કરી તેઓના હાથ પગ વજ્રખંધનની જેમ બાંધી તેઓના શરીરને દડારૂપ બનાવી ફેંકતો હતો.

કુવાવસ્થા, ધનની સંપત્તિ, પ્રભુત્વપણું અને અવિવેક, આ ચારેમાંથી એક એક પણ મનુષ્યમાં પ્રાપ્ત થતાં તે મહા અનર્થનું

પ્રહસ્થાવાસમાં કેવળજ્ઞાની.

૧૬૫

સ્થાન થઇ પડે છે તેા આરે જે મનુષ્યમાં પ્રકૃષ્ટપણે પ્રાપ્ત થયાં હોય તે મનુષ્ય સર્વ અનર્થોનાું પાત્ર થાય તેમાં શું નિર્વાર્ધ ! દુર્લભ કુમાર ની આવી વર્તના નિરંતર વર્ત્યા કરતી હતી.

એક સમયે તે નગરની પાસેના દુર્ગલા નામના વનમાં સુક્ષો-ચન નામના પરમ ઊપગારી પંચમ જ્ઞાનના ધારક સદ્ગુરુ આવી સમોસર્યા. તે ઉદ્યાનના પાતાળ મધ્યે ભદ્રમુખી નામની યક્ષણીનો નિવાસ હતો. તે યક્ષણીનો ઉદ્યાનમાં આવવાનો માર્ગ ઉદ્યાનના મધ્ય ભાગમાં રહેલા બહુશાલ નામના વડની નીચેથી હતો. રત્નમય શુવનમાં તે યક્ષણી સદાકાળ રહેતી હતી. સર્વજીવના સંશયના સંહરનાર, કેવળજ્ઞાન રૂપ ભાવ લક્ષ્મીના ધારક સુલોચન મુનિરાજનું વનમાં આગમન જાણી વંદના નમસ્કાર કરવા સારૂ ભદ્રમુખી યક્ષણી કેવલી ભગવંતની પર્ષદામાં આવી. કેવલી ભગવંતની દેશના શ્રવણ કર્યા પછી ભદ્રમુખી યક્ષણી અતિભક્તિ તથા અતિહર્ષ સહિત પોતાના મનમાં ઉત્પન્ન થયેલા સંદેહનું સમાધાન કરવા પોતાના પૂર્વના વૃત્તાંતનું કથન કરવા સાથે નીચે મુજબ પ્રશ્ન કરે છે.

હે ભગવંત, મારા પૂર્વના જીવમાં હું મોક્ષવર્તીનામની મનુષ્ય-ણી હતી. મારી સૌંદર્ય તથા અસૈદ્ધિક હતી. અમદેવની પત્ની રતિ ની કાન્તિ મારી કાન્તિથી પણ મંદ હતી. બાલ્યાવસ્થામાં પણ અતિચક્રાર હતી. રમતગમતમાં નિરંતર રહેતી હતી. આસ પિતા ના ઘરના આંગણમાં એક વખતે હું રમતમાં આનંદ યુક્ત ક્રીડા કરતી હતી, તે સમયે સુવેલધર નામનો દેવ હું મનુષ્યણી છતાં મારા રૂપથી અત્યંત મોહ પામી 'મારૂં હસ્થ' કરી જાયો. મને પોતાની સ્ત્રી કરી રાખી, જ્યાં તેની સાથે કામ ક્રીડા કરતાં હું

૧૬૩

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

તેની મટસણી દેવી થઈ. માફ મનુષ્ય દેહનું આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં તેજ પાત્તાળ મધ્યે તેજ સુવેલંધર દેવતાની હું ભદ્રમુખી નામની ચક્ષણી થઈ છું. હું તે સ્થાનમાં ઉત્પન્ન થયા પછી કટકોએક કાલ વ્યતીત થતાં મહારે વહાલો ભર્તાર સુવેલંધર દેવ ત્યાંથી ચલી ગયો. હે ભગવંત ! મારી વિનતી એ છે કે, એ મારો પ્રિયપતિ હાલ કદા ગતિમાં ઉત્પન્ન થયો છે ? અને તે ક્યાં છે ? તે કૃપાકરી મને કહેશો ?

ભદ્રમુખી ચક્ષણીની તે વિનંતિ સાંભળી કેવળી ભગવાન અત્યંત મધુર ગીરાથી તે ચક્ષણીને કહેતા હતા. હે ભદ્રે ! આજ દુર્ગલા નામના હવાનની સમીપ આવેલા દુર્ગપુર નામના નગરના દ્રાણ રાજાનો દુર્લભ નામનો કુમાર છે. તેજ તારા શ્વામીને જીવ છે. કેવળી ભગવાનના મુખથી પોતાની ચિંતાનું સમાધાન થતાં ભદ્રમુખી ચક્ષણી પોતાનો પતિ પાસેજ ઉત્પન્ન થયેલો જાણીને અતિ હર્ષ પામી કેવલી ભગવંતની પર્ષદામાંથી સ્વસ્થાને નહી જતાં મનુષ્યનું કૃપાકરીજ્જ્ઞાં દુર્લભ રાજકુંવર નાગરિક પુત્રોની સાથે રમત-ગમતની ત્રીકા કરતો હતો ત્યાં તત્કાલ અવી. દુર્લભકુમારને ઘણાં છોકરાઓને બાંધીને ઉછાળતો જોઈ મનુષ્યરૂપે થયેલો તે ભદ્રમુખીનો જીવ કહેવા લાગ્યો કે, હે રાજકુમાર ! જે તમારામાં રમવાની શક્તિ હોય, બળવાન હો અને ચચળ હો તો આવા ગરીબકા છોકરાઓને વિના કારણે સતાવી, બાંધી નહીં ઉછાળતાં મારી સામે રમત-રમવા આત્મા અને તમારી શક્તિ અજમાવો. તેના કટાક્ષ ભરેલાં તીવ્ર વચનો સાંભળી રાજકુમાર તેની સાથે રમત રમવા સત્તર ઉભો થયો; તેવાજ તે ભદ્રમુખીનો મનુષ્યરૂપે થયેલો

શ્રુતસ્થાનાસમાં દેવબ્રહ્માની.

૧૬૭

જીવ તેનાથી દૂર અમન કરવા લાગ્યો. તેને દૂર જતો દેખી દુર્લભ કુમાર તેને પકડવા સાડ એકદમ તેની પૂઠે ધસ્યો, યક્ષણીના સખત વચનોથી આકુળ વ્યાકુળ થયેલો હોવાથી તેને પકડવા સાડ તેની પૂઠે દોડતાં, વનમાં જ્યાં બહુ શાલવડ છે તે વડની સમીપ સુધી આવ્યો. વડની નીચે સુરંગ રૂપે કરેલા માર્ગમાં તે યક્ષણી ઉતરતાં, રાજકુંવર પણ વડની નીચે તેજ માર્ગમાં ઉતર્યો. પછી દેવીએ કુમારને પકડીને પોતાના ભુવનમાં આવડ્યો.

રાજકુમાર દેવભુવનમાં આવતાંજ તે દેવભુવનની અમત્કારિક રચના જોઈ વિચારવા લાગ્યો. અહો આતે કાનું સ્થાન હશે ! શું આ દેવતાનું સ્થાન તો નહીં હોય ! દેવભુવન વિના આવા રત્નમય સ્થળો ક્યાંથી હોય. આવા મણિમય તોરણો મનુષ્ય લોકમાં કદાપિ જોવામાં આવ્યા નથી. મણિરત્નોની કાંતિથી સર્વ પ્રદેશમાં આકર્ષના ણ થઈ રહેલ છે. સૂર્યકિરણોની સન્મુખ જન્મ જોવાઈ શકાતું નથી તેમ આ પંચવર્ણી રત્નોની કાન્તિ સન્મુખ જોનાં આંખો અંજલિ જાય છે. દરેક સ્થળે ક્રીડાકરતી પુતળીઓ તરફ જોજીયું તો મન ક્ષોભ પામે છે.. શું આ સુંદર ગોખની શોભા અને તેને વિષે વિવિધ ભાતના ચિત્રામણની રચના દેખી મને તો એમજ લાગે છે કે, આ ઇંદ્રજાળની રચનાતો નહીં હોય ! હું તે નિદ્રામાં છું કે જાગત અવસ્થામાં છું ! અત્યંત વિચાર કરતાં તેનું ચિત બકુળ આકુળ વ્યાકુળ થઈ ગયું, છતાં આખરે નિશ્ચય થયો કે આતો દેવભુવનજ છે. મનુષ્ય લોકની આવી રચના કદાપિ નજ હોય. આ પ્રમાણે વિચારતી શ્રેણિમાં તેને સ્વસ્થ થયેલો જોઈ તે યક્ષણી વ્યંતરી ભદ્ર મુખી ભુવનમાં પોતાના સ્વરૂપમાં તેની સન્મુખ આવી, બે હાથ

956

આશીર્વાદ પ્રકાશી.

~~~~~

એડી વિનં ત કરી, કુમારને તેને હાથ આલી, પલંગ ઉપર બેસારી,
કહેવા લાગી.

દે સ્વામિ ! મારી વિનંતિ લક્ષ પૂર્વક સાંભળશે. બહુકાળસુધી
 આપના વિયોગને સહન કરતાં માફ ચિત્ત અન્યંત ખેદયુક્ત વર્તતું
 હતું. મારી અમુઝણનો પાર રહ્યો નથી. દીર્ઘકાળે આપના દર્શ-
 નનો લાભ થયો છે અને તેથી આ સુગંધ વનમાં દેવભુવન મધ્યે,
 મારા કાર્યની સિદ્ધિને અર્થે મેં આપને આજ્ઞેલા છે. આપને દુઃખ
 દેવાને અર્થે વા અન્ય કાર્યને માટે મેં આપને આજ્ઞેલાજ નથી.
 તેથી આપ બીજા સર્વ પ્રકારના સંદેહને દૂર કરી, સ્વસ્થ ચિત્તથી
 અત્રે નિવાસ કરો. નિશ્ચયથી આજે મારો મનોરથ રૂપી કલ્પવૃક્ષ
 ફલીભૂત થયો એમ માનું છું. પૂર્વના સુકૃતરૂપ પુન્યના યોગથી
 આપ મને પ્રાપ્ત થયા છે, તેથી કૃપા કરીમને સનાથ કરો. રાજ-
 કુમાર યક્ષણીના વચનામૃતનું પાન કરતાં તેણીના ચંદ્ર સમાન
 મુખ તથા કમળ સમાન વિશાળ નયનને નિહાળતાં, વિચાર વમ-
 જમાં વહેવા લાગ્યો અને પૂર્વ ભવના સ્નેહથી તેનું મન અતિ
 ઊલ્લાસ પામ્યું. તે વ્યંતરી દેવીને અત્યંત નિરખી આ પ્રમાણે
 વિચારવા લાગ્યો.

અપૂર્ણ.

આપૂર્ણ.